

- Եւ ետ տանել Ահմատ Սանին:
Եւ ի գնալ չար զաւակին՝
Ապստամբեաց ընդդէմ՝ խանին
205 Սուլթան Ահմատ թագաւորին,
Որ էր որդի Սանոյիսին.
Ոչ աջողեալ այն անբախտին
Սուլթան Տահիր որդւոյ խանին.
Զի հայրանենգ եղեալ չարին
240 Հեաքն տարաւ ի Բաղդադին:
Իսկ ի լըսել Լանկ թամուրին,
Զոր ինչ արար արքայն Վրացին,
Ի բարկութիւն շարժեալ կրկին
Հանդէս արար իւր հեծելին:
245 Այլ բազմութեամբ քան զառաջինն
Ի դուրս եկեալ թամուր բէկին
Յամուրսն եմուտ Վրաց տանին,
Արար գերի զամենեսին:
Անտի գնաց մինչ ի Զըմիւռին
220 Բազաք Լիկեայ ծովեզերին,
Զչարսըն կոխեալ զիլղրումին՝

206. Այսինքն՝ եսն Վեյիսին, որ վերոյիշեալ Շէն
Վէյես խանն է:

221. Նոյնն է, որին Ք. Մեծովեցին (էջ 65)
«Խոնդբար Իլարումն» (կայծակ) է կոչում, այն է
Օսմանցոց Սուլթան Բայազիտը: